

stolene, indenfor de rammer, der efter retsplejeloven gælder for anke, kan fremføre nye påstande og anbringender under retssagen, og dermed ikke helt er bundet af de synspunkter, der er fremført overfor forvaltningsmyndighederne.

Under § 4, nr. 2, stilles der forslag om, at Told- og Skattestyrelsens afgørelser efter aktieafgiftslovens § 8 skal kunne påklages til Landsskatteretten. Disse afgørelser kan i dag ikke påklages administrativt.

Endvidere stilles der under § 21, nr. 2, og § 29, nr. 1, forslag om at flytte skatteankenævnenes kompetence til at afgøre klager over private institutters afgiftsberegning efter henholdsvis pensionsbeskatningslovens § 38 og ligningslovens § 14 C til de statslige told- og skattemyndigheder som tilsynsførende med disse institutters afgiftsberegning, men med bevarelse af klageadgangen til Landsskatteretten.

2. På enkelte mindre punkter indeholder lovforslaget afvigelser i forhold til arbejdsgruppens anbefalinger.

Det drejer sig om behandlingen af henskydnings-sager, hvor arbejdsgruppen har foreslået, at disse sager behandles af Ligningsrådet i 1. instans med påklage til Landsskatteretten. Henskydning er en mulighed for på afgiftsområdet hurtigt at få fastlagt de principielle retningslinier for administrationen uden at afvente en afgørelse fra de sædvanlige instanser. Der er dog kun meget begrænset adgang til at henskyde sager. Da der efter forslaget kun skal være 1 klageinstans, vurderes der imidlertid ikke længere at være behov for at opretholde adgangen til henskydning.

Arbejdsgruppen har endvidere foreslået, at Ligningsrådet overtager Momsnævnets kompetence til at træffe afgørelse i 1. instans i avissager, og at Ligningsrådets afgørelser skal kunne påklages til Landsskatteretten. I avissager er det spørgsmålet, om en publikation er en avis i momslovens forstand og dermed kan leveres uden moms. Momsnævnet træffer efter gældende regler som eneste administrative instans afgørelse om afgiftsfritagelse for aviser efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 14. Baggrunden for denne særregel er bl.a., at avissager er meget skønsmæssige, og at der kun er forholdsvis få sager. Med den efterhånden righoldige praksis på avisområdet vurderes der dog ikke længere at være behov for at behandle avissager anderledes end andre sagstyper. Afgørelserne på området træffes ud fra faste kriterier. Afgørelsen, om en publikation er en avis eller ej, er heller ikke mere skønsmæssig end andre afgørelser. Det foreslås derfor, at avissager behandles som andre sager, dvs. sagen skal starte i regionen med påklage til Landsskatteretten.

Endelig har arbejdsgruppen foreslået, at Moms-

nævnets kompetence til i samråd med skatteministeren at fritage varer for afgift efter miljøafgiftsloven, overføres til Ligningsrådet. Ved lovforslaget foreslås der imidlertid en begrænsning af fritagelsen til varer, der efter deres art udelukkende anvendes til erhvervmæssigt formål, og på denne baggrund vurderes det, at der ikke er grund til at behandle denne type sager anderledes end andre sager vedrørende fritagelser. Der foreslås derfor dels en objektivisering af bestemmelsen, dels at disse sager ligesom andre sager behandles af regionen i 1. instans og Landsskatteretten i 2. instans.

3. I overensstemmelse med Arbejdsgruppens anbefalinger foreslås, at Landsskatteretten får kompetence til at behandle flere spørgsmål end de, der efter de gældende regler kan påklages til Momsnævnet, Motornævnet og Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene. Det foreslås således, at Landsskatteretten får kompetence til at træffe afgørelse i alle sager, der i bred forstand vedrører afgiftsgrundlaget.

For så vidt angår klageadgangen i toldsager har arbejdsgruppen arbejdet ud fra en forudsætning om, at sager, der ikke drejer sig om fastsættelse af told og afgifter, og som var af rent administrativ karakter, ikke skulle kunne påklages til Landsskatteretten. For at en toldsag skal kunne påklages til Landsskatteretten, skal sagen således - på linie med sager om skatter og afgifter - vedrøre fastsættelsen af et toldbeløb eller en fritagelse herfor. Typisk vil sager om tarifiering, toldværdi, oprindelse og toldpræference, toldskylds opståen og toldgodtgørelse efter forslaget kunne indbringes for Landsskatteretten.

De sager, der foreslås overført til Landsskatteretten, skal behandles efter samme regler, som gælder for behandling af klagesager i Landsskatteretten i dag. Disse regler er fastsat i skattestyrelsesloven. Det drejer sig om regler om klagefrist, krav til klagen, klageafgift, sagens behandling, genoptagelse, syn og skøn samt omkostningsdækning.

Arbejdsgruppen anbefaler, at alle klager til Landsskatteretten, herunder de klagesager, som arbejdsgruppen anbefaler overført til Landsskatteretten, belægges med klageafgift. Efter de gældende regler betales en klageafgift på 600 kr., når der klages over en afgørelse fra et skatteankenævn eller skyldråd til Landsskatteretten. Klager over afgørelser fra told- og skatteregionerne, hvor Landsskatteretten fungerer som 1. klageinstans, er derimod ikke omfattet af klageafgift. For afgørelser, der påklages til Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene, betales et klagegebyr på 300 kr.

4. I sager, der vedrører spørgsmål om bidragsfritagel-